यागेषु स्विष्टकृद्यागे च ओं स्वधेत्याश्रुतम् ओ श्रावयेति स्थाने वक्तव्यम् अस्तु स्वधेति च प्रत्याश्रुतम् अस्तु श्रौषडित्यस्य स्थाने कर्तव्यम् (२.६.१.२४)।

स्वधा नम इति वषट्कारः ॥१२॥ पूर्वसूत्रे वाशब्दो विकल्पार्थः। ओ७ स्वधेत्यादिषु स्थानापत्त्या प्लुतो भवत्येवेति पदमञ्जरीकारः · तथा चाह्वाश्वलायनः नित्याः[1] प्लुतय इति · तेन ओ७ स्वधेत्यत्र ओकारः स्वशब्दगतोऽकारश्च प्लुतौ ओ३७ स्वा३धेति · तथा अस्तु स्वा३धेति · स्वा३धा[2] नम इति वा। एवं ये३ स्वधामहे इत्यपि ये यजामहऽइत्यस्य[3] स्थाने भवति।

मन्थमुपह्वय होताध्वर्युर्ब्रह्माग्नीद्वघ्रायं निदधति ॥१३॥ इडोपह्वतेत्यादिना इडानिगदेनैवोपह्वय मन्थैकदेशम् · अग्नीदपि तमवघ्रायोत्करे निदधाति। स्विष्टकृद्यागानन्तरमप उपस्पृश्य स्रुचा संचरमभ्युद्य होत्रे मन्थैकदेशसमर्पणं कार्यम्। अस्मिन्पक्षे एतावदेव कर्तव्यम् न प्राशित्रेडाषडवत्तभागाः · पक्षान्तरमाह ·

प्राशित्रमवदायेडां वा ॥१४॥ विकल्पे · प्रकृतिवत्प्राशित्रमिडां चावदाय उपह्वयावघ्रायं निदधति होत्रादय इति पूर्वेण सह सम्बध्यते। अवघ्राणम् न तु प्राशनम् · प्राशनपक्षमथाह ·

सर्वे प्राश्नन्ति वा ॥१५॥ अथवा इडां प्राशित्रं चावदाय सर्वे ऋत्विग्यजमाना यथाविहितं प्रकृतिवत्प्राश्नन्ति। एवं चात्र पक्षत्रयम् · तृतीये पक्षे षडवत्तब्रह्मयजमानभागा अपि भवन्ति न पूर्वयोः · अवघ्राणपक्षेऽपि मार्जनं भवत्येव ततः पवित्रप्रतिपत्तिः · तृतीये पक्षे भागपरिहारः अन्वाहार्यादानम् उद्गुद्वासनं च ततो वेदिपरिषेकादि अग्रे ब्रह्मामन्त्रणविधानात्[4] · ततः पूर्वभाविनां पदार्थानाम् प्राकृतं च विकृताविति (१.५.४) न्यायेन पूर्वमनुष्ठानम् ततो वैकृतानां वेदिपरिषेकादीनामिति।

वेदिं त्रिः परिषिञ्चत्युदपात्रेणाध्वर्युर्यजमानो वा ॥१६॥ अथ यतरो दास्यन्भवति यद्यध्वर्युर्वा यजमानो वा तमादायेत्यापस्तम्बः[5]।

स्रक्तिषु पित्रवनेजनं परिषिच्य-परिषिच्य पूर्ववत् ॥१७॥ वेदिकोणेषु

---

१) मित्याः २. २) ? स्वा३ धा३ in २. ३) °हेत्यस्य २. — See Çânkhây. ३. १६. १५.
४) ? °णाविधा° २. ५) ? भमा° २.